

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 kwietnia 2010 r.,
skargi M. J.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 9 czerwca 2008 r., sygn. akt II Cz (...),
wydanego w sprawie z wniosku M. J.
przeciwko dłużniczce K. S.
o wyjawienie majątku,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Skarga wnioskodawcy M. J. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 9 czerwca 2008 r. podlega obrzuceniu z następujących powodów.

Skarga nie spełnia wymagania wskazanego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.) polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006

r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, niepubl., z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl., z dnia 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, niepubl.). Przesłanka uprawdopodobnienia szkody, przewidziana w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., zostaje spełniona, jeżeli skarżący powoła w skardze nie tylko wszystkie znane mu fakty, które wskazują na związek między zaskarżonym orzeczeniem a doznanymi wskutek jego wydania stratami lub utraconymi korzyściami, ale ponadto powoła dowody lub co najmniej ich surogaty, które uczynią twierdzenie o wyrządzeniu szkody wiarygodnym (tak m.in. postanowienie SN z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06, *Biul. SN 2006, nr 6, s. 8*, postanowienie SN z dnia 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06). Skarżący tego obowiązku nie spełnił.

Niezależnie od tego skarga nie spełnia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. Wykazanie w skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.). Środkami umożliwiającymi wzruszenie orzeczenia mogą być, oprócz wymienionych w skardze skargi kasacyjnej oraz skargi o wznowienie postępowania, także inne narzędzia procesowe. Dopiero ich brak lub bezskuteczność czyni skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia dopuszczalną. Okoliczność tę skarżący powinien ujawnić i przedstawić w sposób wyczerpujący i niebudzący wątpliwości oraz dowieść jej istnienia w przekonującym uzasadnieniu (por. postanowienie SN z dnia 27 stycznia 2006 r., III CNP 23/05, OSNC 2006/7-8/140, postanowienie SN z dnia 28 lutego 2006 r., I CNP 12/06, nie publ.). W konsekwencji wymaganie przewidziane w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c. nie jest spełnione, jeżeli jak to jest w niniejszej skardze, wnioskodawca ogranicza się do stwierdzenia, notabene z błędnym uzasadnieniem, że postanowienie nie może być zaskarżone skargą kasacyjną i skargą o wznowienie postępowania.

Z tej przyczyny orzeczono, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).